

**Homilie viering met handoplegging voor kinderen en jongeren
Lourdes 2012 Mgr. H.W. Woorts**

Evangelie: storm op het meer – Jezus pakt Petrus bij de hand.

Allemaal maken we wel eens iets mee wat heel spannend voor ons is.
Dan bedoel ik niet zoiets als het bezoeken van het spookhuis op de kermis
of een griezelfilm, zo griezelig dat je voordat je het licht uit doet,
misschien toch nog even onder je bed kijkt
of die griezel uit de film ook onder jou bed ligt.
Nee, ik bedoel iets dat heel nieuw voor jou is
en dat je helemaal niet weet hoe dat zal gaan.

We hebben het bijna allemaal meegemaakt
dat we gingen leren lopen, aan de hand van onze vader of moeder.
Maar er kwam een moment dat ze ons loslieten.
Toen moesten we het zelf doen.

Of toen we leerden fietsen of zwemmen,
eerst hadden ze ons vast en daarna lieten ze ons los.
Dat kan spannend zijn, bang dat je valt of koppie onder gaat.

Sommigen van jullie gaan volgend jaar voor het eerst
naar de middelbare school, veel groter dan jouw school nu,
misschien wel in een grote stad.
Sommigen van jullie hebben dat vorig jaar meegemaakt.
Dat kan spannend zijn! Hoe zal het gaan? Gaat het mij lukken?
Zullen ze me leuk vinden? Krijg ik vrienden, vriendinnen?

Spannend kan het ook zijn als je moet gaan beslissen
welk vakkenpakket of welk studierichting je gaat kiezen.

Toen ik klaar was met mijn middelbare school wilde ik priester worden.
Maar in het begin vond ik het best spannend: zou ik dat wel kunnen, die studie?!
En toen ik met mijn studie klaar was en ik in een parochie ging werken
en priester werd, toen vond ik het opnieuw heel spannend.
En toen ik ook nog eens hulpbisschop werd, vond ik het ook weer
heel spannend. Kan ik het wel? Zal het goed gaan?

Jongens en meisjes, iedereen hier aanwezig,
Nu ik inmiddels wat ouder geworden ben
en als ik kijk naar mijn leven tot nu toe,
dan zie ik dingen waarvoor ik zelf gekozen heb,

maar ook dingen waarvoor ik zelf niet gekozen heb, maar die wel op mijn weg gekomen zijn.

Er zijn dingen gebeurd die ik zelf niet heb gekozen of kunnen bedenken.

En toch zijn ze gebeurd of juist niet gebeurd.

En ik denk steeds vaker: God, u heeft mij geleid,

U heeft mij bij de hand genomen, zonder dat ik het zag.

Dat is bij mij heel letterlijk gebeurd toen ik als priesterstudent voor een stage op de Filippijnen was. In de hoofdstad Manilla was ik mijn gids kwijt geraakt. Terwijl ik op een druk kruispunt alleen was achtergebleven en ik me heel ellendig voelde, stond er ineens een kleine oude man naast mij, met een korte broek en teenslippers. Hij pakte mij bij de hand en zei: Kom.

Vreemd genoeg liep ik zomaar met die man mee.

Ook ik heb als kind geleerd niet met vreemde mensen mee te gaan.

Maar ik liep met die man aan de hand mee, of beter ik werd door hem meegenomen.

Hij bracht mij naar een kerk vlakbij. Daar hing een groot kruis.

Het lijden van Jezus aan het kruis was heftig.

“Dat ben ik” zei hij. Toen bracht hij mij naar een andere plek in die kerk.

Hij had mij nog steeds bij de hand. Daar stond een beeld van Jezus als koningskind; met blank knulletje met een rode mantel en een grote kroon op zijn hoofd. “Dat ben jij” zei hij. “Maar, zij zijn dezelfde, dezelfde Jezus. En wij zijn dezelfde, wij zijn broeders.” Hij liet daarna mijn hand los, keek mij liefdevol aan en liep vervolgens de kerk uit. Daar stond ik. En het drong tot mij door: ik ben in mijn angst bij de hand genomen. Door deze man heeft God mij iets willen zeggen. Diep geraakt liep ik daarna terug naar het kruispunt.

Daar stond mijn gids mij op te wachten.

Beste jongeren,

Wij horen nu het Evangelie dat Petrus door Jezus bij de hand wordt genomen.

Hij en de andere apostelen zijn in de boot op het meer.

Ze hebben flinke storm. Het zit flink tegen.

Het water komt tot aan hun lippen.

Het lijkt alsof zij verdrinken. Ze zijn zeer bang.

En juist dan blijkt dat Jezus Petrus bij de hand neemt.

Juist dan zorgt Hij dat ze in hun angst gered worden.

Hij laat zijn vrienden niet alleen.

Dat doet Jezus ook bij ons: ook ons laat Hij niet alleen.

Ook als wij Hem niet zien of niet herkennen,

Hij belooft ons dat Hij altijd bij ons is.

Hij leidt ons verder. En we weten niet altijd, meestal niet, hoe.
We weten niet hoe het verder gaat, onze toekomst.
Maar we zijn in zijn hand. Jezus leidt ons, God is bij ons.

Bernadette heeft veel spannende dingen meegemaakt.
Haar leven was niet gemakkelijk.
Maar zij bleef geloven: God leidt mij, God is bij ons.
En zo geloofde Maria het ook.
Ook zij zocht haar kracht bij God.

Beste jongeren, straks kan iedereen die dat wil
naar voren komen en dan legt de priester even op jouw hoofd zijn handen.
Dat doet Hij omdat Jezus dat ook deed en nog steeds wil doen,
door de handen van de priester.
Jezus wil ons zijn kracht geven.
Hij wil ons zegenen, Hij wil zeggen: Ik ben bij jou, altijd.

Dat hebben we allemaal nodig,
dat vertrouwen dat God bij ons is,
en ons bij de hand heeft.
En Hij vertrouwt erop dat we elkaar ook bij de hand nemen,
dat niemand verloren loopt,
maar dat we elkaar verder helpen, verder leiden.

Amen.